

# NOORDERLICHT



Nederlandse Vereniging in Finland  
jaargang 17, nummer 2, juni 2011

# COLOFON

Nederlandse Vereniging in Finland

jaargang 17, nummer 2, juni 2011

## Bestuur Vereniging

### *Voorzitter*

Henriette van der Woude (050-5828116)  
 voorzitter@nederlandsevereniging.fi

### *Penningmeester*

Arie Oudman (050 5903706)  
 penningmeester@nederlandsevereniging.fi

### *Secretaris*

Onno de Bruijn (0400-703723)  
 Oulun Seudun Ammattikorkeakoulu  
 Albertinkuja 22 (3. krs)  
 FI-90101 Oulu  
 secretariaat@nederlandsevereniging.fi  
 Nieuwe leden kunnen zich aanmelden bij het  
 secretariaat.

## Noorderlicht

### *Hoofdredacteur*

Siert Wieringa  
*Stuur kopij naar*  
 Ukonvaaja 6 A 22  
 FI-02130 Espoo  
 040-3513480  
 noorderlicht@nederlandsevereniging.fi

### *Graficus*

Arno Enzerink (ontwerp, lay-out)  
 Wierd Folkersma (omslagfoto)

### *Vaste schrijvers*

Adriaan Perrels  
 Peter Starmans  
 Arnold Pieterse  
 Jos Helmich  
 Bart Braafhart

## Advertenties en sponsors

Jos Helmich (algemeen en inhoudelijk)  
 Siert Wieringa (inhoudelijk)  
 Adriaan Perrels (financieel)

## Contributie per jaar

10 € proeflidmaatschap voor jongeren  
 22 € per persoon  
 34 € per familie

## Bank

Nordea - Senaatintori  
 Rekeningnummer: 200138-476383  
 IBAN: FI 8320 0138 0047 6383  
 SWIFT: NDEAFIHH

## Internetredactie

Jos Helmich - Hoofdredacteur  
 Peter Starmans - Lid  
 Siert Wieringa - Lid  
 Arie Oudman - Lid

Hulp: admin@nederlandsevereniging.fi

## Internet

**Website:** nederlandsevereniging.fi  
**Forum:** forum.nederlandsevereniging.fi  
**Twitter:** nvif.Twitter.com  
**Foto's:** photos.nederlandsevereniging.fi  
**Hyves:** nvif.hyves.nl/  
**Facebook:** Facebook.com/group.php?gid=9884747412&ref=mf  
**LinkedIn:**  
 linkedin.com/e/gis/50369/73B80F4A7AA1  
**Librarything:** librarything.com/groups/nederlandseverenigin

## REDACTIONEEL

Nu de lente dan eindelijk ook naar Finland gekomen is ligt voor u alweer het tweede Noorderlicht van dit jaar. Terwijl ik dit schrijf zit ik in een trein tussen Wenen en Linz op weg naar de universiteit daar voor een kort werkbezoek. De lente brengt voor mij altijd een onrustig gevoel met zich mee, en of de vele activiteiten die in de lente lijken plaats te vinden daar nu oorzaak of gevolg van zijn zou ik niet kunnen zeggen.

Dat niet alleen de lente vol activiteiten is bewijst de Nederlandse school die deze zomer tijdens hun traditionele zomerkamp hun 25 jarig jubileum vieren. U vindt de aankondiging elders in dit Noorderlicht. Verder vindt u natuurlijk weer een verscheidenheid aan arti-

kelen. Vaste schrijvers Arnold en Petrus kozen respectievelijk de Moermansk spoorlijn en bier als onderwerpen. Jos belicht de recente acquisitie van een grote hoeveelheid Nederlandse boeken door onze vereniging. Een interessante contributie van het bestuur is een uitgebreide introductie van de individuele bestuursleden.

Marketta Hoogesteger schreef opnieuw een leuk artikel over banden met familie en vrienden in Nederland, deze keer met bezoek aan Finland als de invalshoek. Bestuurslid Hans schreef zelfs twee artikelen en Erik Smit leverde een speciaal voor dit Noorderlicht gemaakte Sudoku puzzel aan.

Ik wens u allen een zonnige lente.

*Siert Wieringa*

## I N H O U D

Redactioneel	3
Van de voorzitter	4
Finland en de Moermansk spoorlijn	5
LibraryThing	10
25-jarig jubileum	
Nederlandse School	13
Vakantiegangers uit Nederland	13
Het nieuwe bestuur NVIF 2011	14
Henri en de kleine bierbrouwers	16
YouTube - Symfonie orkest 2011	20
Paddestoelen	22
Ter overdenking	24
Koninginnedag 2011	26



## H O O F D S P O N S O R S

**BB&L**  
CAR RENTAL  
Rijnlanderweg 774  
2132 NM Hoofddorp  
Nederland

holland  
@  
home

**A**  
a a v e

Sinds begin januari hoorde ik talloze keren het nederlandse spreekwoord "Haastige spoed is zelden goed" . Anderen herinnerden mij eraan dat "een ongeluk zit in een klein hoekje".

Al met al ik heb heel wat leuke dingen gemist, het overslaan van de laatste tree van de trap veroorzaakte dat ik met een been in het gips maar moest gaan leren om geduld te oefenen.

Gelukkig is er internet en Skype zodat de communicatie met de buitenwereld niet wordt verbroken.

Onze 5-jarige kleinzoon maakte een tekening met een heel belangrijke mededeling: blij positief (glimlach) want er wordt voor je gezorgd.

Een tijd van bezinning kan nuttig zijn. Er zijn veel dingen die men gewoonlijk als vanzelfsprekend beschouwt zoals drempels in je woning of winkelen met een karretje voor de boodschappen. Als dit problemen geeft merk je pas hoe belangrijk het is om een goede vriendenkring te

hebben.

De NViF heeft nu een nieuw bestuur. Wij proberen om het vertrouwen van de leden waard te zijn.

De resultaten van de recente enquête en ook deze persoonlijke ervaring oefenen invloed uit op het beleid van het bestuur van de NViF. Het is onze bedoeling om activiteiten te kunnen aanbieden aan alle leden.

Gezelligheid is typisch nederlands, voor dit woord is er geen finse vertaling beschikbaar. Omdat onze leden verspreid over het hele land wonen hoopt het bestuur voldoende informatie te krijgen over wensen en ideeën van de leden. Een geschikte plaats om deze wensen/ideeën uit te werken is het discussieforum van onze www-site.

Bij deze wens ik U allen een zonnige zomer!

*Henriette van der Woude-Rantalaiho,*  
voorzitter



# FINLAND EN DE MOERMANSK-SPOORLIJN

De Moermansk-spoorlijn is tijdens de Tweede Wereldoorlog erg belangrijk geweest voor de toenmalige Sovjet-Unie. Levensmiddelen, materialen en wapens, die door geallieerde konvooien naar de ijsvrije haven van Moermansk werden gebracht, zijn via deze spoorlijn verder landinwaarts vervoerd. Het Rode Leger, en ook de burgerbevolking, heeft hier veel profijt van gehad.

Ik heb in Finland gehoord dat het Finse leger tijdens de Vervolgoorlog de Moermansk-spoorlijn grotendeels ongemoeid zou hebben gelaten. Finland voerde een eigen oorlog, en net als het geval was geweest met het beleg van Leningrad, zou het Finse leger geweigerd hebben de spoorlijn aan te vallen. Maar ik wilde hier toch meer van weten, ook omdat een deel van de spoorlijn door een gebied loopt in Oost-Karelië, dat tijdens de Vervolgoorlog door Finland was bezet. Ik ben mij in deze zaak gaan verdiepen. Dit bleek niet zo makkelijk. In de Engelstalige geschiedenisboeken over de Finse geschiedenis stond er eigenlijk niets over en ook op het internet worden maar weinig details over deze zaak gegeven. Maar in het dikke boek over de Jatkosota (Vervolgoorlog), door Leskinen en Juutilainen uit 2005, dat alleen in het

Fins beschikbaar is, staat wel het een en ander. Bovendien vond ik aanvullende informatie in de Mannerheim biografieën van Jägerskiöld en van Screen.

Alles bij elkaar heb ik nu een wat duidelijker beeld van deze zaak gekregen en de rol van Finland lijkt toch wel iets genuanceerder te zijn geweest dan ik eerst had gedacht.

Voordat ik hier verder op inga, begin ik met iets te vertellen over de ontstaansgeschiedenis van deze spoorlijn. Dit bleek tot mijn verrassing een gevolg te zijn van de Eerste Wereldoorlog. Wat is het geval? Ook tijdens de Eerste Wereldoorlog waren de Russen en de westelijke geallieerden bondgenoten en ontstond het idee om het tsarenrijk te bevoorraden via de Noordelijke IJszee. Moermansk bestond nog niet, maar in 1915 werd begonnen met de aanleg van een spoorlijn van Petrozavodsk (in het Fins: Petroskoi), aan het Onegameer (in het Fins: Ääninen of Äänisjärvi), naar de Noordelijke IJszee. Deze hoofdstad van Russisch Karelië had al een treinverbinding met Sint-Petersburg. De plaats waar de spoorlijn uitkwam aan de Moermankust (de kust van het Kola schiereiland langs de Noordelijke IJszee), werd Romanov aan de Moerman genoemd, naar de familie van de Russische tsa-



*Finse soldaten steken in 1941 de Moermansk-spoorlijn over bij Kyappesel'ga (Käppäselkä), ongeveer 40 km ten zuiden van Medvezh'egorsk (Karhumäki).*



ren. De spoorlijn was in 1917 klaar. Na de revolutie in oktober 1917 werd de naam van het eindpunt aan de kust veranderd in Moermansk. Hierna groeide het aantal inwoners van Moermansk, dat dus zijn ontstaan te danken heeft aan de spoorlijn, bijzonder snel.

Wat ook opmerkelijk is, de spoorlijn is voor een belangrijk deel gebouwd door Duitse krijgsgevangenen. Nadat het bolsjewistische Rusland, tot groot ongenoegen van de geallieerden, vrede had gesloten met de z.g. As-mogendheden Duitsland, Oostenrijk, Bulgarije en Turkije (de Vrede van Brest-Litovsk, getekend op 3 maart 1918), had de spoorlijn dus geen functie meer als militaire aanvoerlijn.

In het voorjaar van 1918 werd Moermansk bezet door een geallieerd leger dat bestond uit Engelse, Franse en Amerikaanse troepen. De geallieerden voelden zich geroepen om de Russische Witten te steunen, waar zij, in tegenstelling tot de bolsjewieken, steun van verwachten voor een voortzetting van de oorlog tegen de As-mogendheden. Een andere reden voor deze interventie was dat Duitsland een leger naar Finland had gestuurd om de Witten, onder leiding van generaal Mannerheim, te helpen tijdens de Finse burgeroorlog. Nadat de Finse Witten de burgeroorlog in Finland definitief hadden gewonnen, bestond bij de geallieerden de vrees dat de Duitse troepen vanuit Finland zouden worden ingezet voor een aanval op Moermansk en de Moermansk-spoorlijn. Dat lijkt nu wel vergezocht, maar de situatie in Rusland was in die tijd erg onoverzichtelijk en de bolsjewieken waren nog verwickeld in een burgeroorlog tegen de Russische Witten. Pas nadat duidelijk werd dat Lenin en zijn volgelingen in Rusland de macht vast in handen hadden, heeft het geallieerde leger zich in het begin van 1920 weer uit het noorden van Rusland teruggetrokken.

De totale afstand van de spoorlijn van Moermansk naar Sint Petersburg (Leningrad) is 1448 km. Wat in de Tweede Wereldoorlog heel belangrijk zou worden, er is ongeveer 700 km ten zuiden van Moermansk een zijtak aangelegd vanaf Belomorsk (in het Fins: Sorokka) aan de Witte Zee, die in oostelijke richting naar de plaats Obozerskaya loopt en verder een verbinding heeft met andere delen van Rusland.



*Maarschalk Mannerheim en president Ryti inspecteren tijdens de Vervolgoorlog een regiment Finse soldaten op de fiets.*

## **Wat was de situatie bij het begin van de Vervolgoorlog in juni 1941?**

De Sovjet-Unie werd vanuit Fins Lapland binnengevallen door een Duits-Finse troepenmacht en verder naar het zuiden vanuit Finland op verschillende plaatsen door een Fins leger. De operatie vanuit Noord-Lapland kreeg de naam Silberfuchs en het uiteindelijke doel hiervan was om Moermansk te veroveren en de Moermansk-spoorlijn te blokkeren. Silberfuchs bestond uit twee onderdelen: Platinumfuchs en Polarfuchs. Platinumfuchs, dat direct richting Murmansk zou oprukken, was samengesteld uit de 2de en 3de Duitse bergdivisies en het Finse Ivalo grensbeschermingsbataljon. Polarfuchs, dat bestond uit een Duitse en een Finse divisie, versterkt met twee kleine Duitse pantsereenheden, had als eerste doel het Salla gebied te heroveren, dat na de Winteroorlog door de Sovjet-Unie was geannexeerd. Vervolgens zou worden opgerukt richting het dorp Kandalaksha (in het Fins: Kantalahti) om daar de Moermansk-spoorlijn af te snijden.

De operatie Silverfuchs is weinig succesvol geweest en zowel de Moermansk-spoorlijn als de stad Moermansk zijn nooit bereikt. De Duitse troepen waren niet geschikt voor oorlogvoering in een Arctisch gebied en de Finse troepen hebben in de loop van de oorlog, waarschijnlijk op bevel van opperbevelhebber Mannerheim, hun pogingen gestaakt om naar de Moermansk spoorlijn op te rukken. Wel werd het Salla gebied terugveroverd.

Meer naar het zuiden konden de Finse troepen wel verder de Sovjet-Unie binnentrekken en begin september 1941 werd de oude grens bereikt. Maar na de verovering van de Finse gebieden in Karelië die na de Winteroorlog verloren waren gegaan, werd ook nog een stuk van



*Generaal Airo (links) en maarschalk Mannerheim (rechts) volgen de gebeurtenissen aan het front in Oost-Karelië tijdens de Vervolgoorlog.*

Oost-Karelië bezet, dat nooit Fins was geweest. Het doorslaggevend argument voor de Finse legerleiding was dat de bezetting van dit deel van Oost-Karelië nodig was vanwege strategische doeleinden, maar het idee om het Kareliëse broedervolk te bevrijden en een 'Groot-Finland' te stichten, leefde ook sterk. Hoewel Mannerheim een grote afkeer had van de bolsjewieken, was hij veel minder gecharmeerd van de 'Groot-Finland gedachte' dan bij veel van zijn officieren het geval was.

De Moermansk spoorweg werd afgesneden toen de Finnen oprukten tot aan de Svir

rivier, die in zuidwestelijke richting loopt van het Onegameer naar het Ladogameer (in het Fins: Laatokka). Maar voor wat betreft de transporten vanaf Moermansk had dit vanuit een strategisch oogpunt weinig om het lijf, omdat de aftakking bij Belomorsk open bleef. Bovendien was Leningrad door de Duitse omsingeling sowieso al niet meer bereikbaar via de Moermansk spoorlijn.

Nadat op 1 oktober Petrozavodsk, werd bezet, rukten de Finnen verder op in noordelijke richting langs de Moermansk-spoorlijn. Kort nadat de Finse troepen Medvezh'egorsk (in het Fins: Karhumäki) hadden ingenomen, dat even ten noordwesten ligt van het Onegameer, verklaarde Groot-Brittannië op 6 december 1941, onder druk van Stalin, de oorlog aan Finland. Een dag later veroverden de Finnen ook nog Povenetsa, waar het Witte Zee kanaal in het Onegameer uitkomt. Het Witte Zee kanaal verbindt de Witte Zee met het Onegameer, waarvan, voordat de oorlog uitbrak, verder gevaren kon worden via kanalen en meren naar de Finse Golf. De Finnen waren nu nog maar zo een 200 km verwijderd van de belangrijke splitsing in de Moermansk-spoorweg bij Belomorsk.

Uiteindelijk kwam de frontlijn in het oosten langs het Onegameer te liggen en in het zuid-oosten langs de Svir rivier. Maar de bevoorradings vanuit Moermansk door de geallieerden, via de splitsing bij Belomorsk en de oostelijke zijtak naar Obozerskaya, kon praktisch ongestoord doorgaan.

In september 1941 had Mannerheim de Duitse generaal Keitel nog te verstaan gegeven dat hij bereid was Belomorsk aan te vallen en de Moermansk-spoorlijn richting Obozerskaya af te snijden. Maar dit idee was op een laag pitje komen te staan na de eerste grote Duitse successen, waardoor Hitler blijkbaar de indruk had gekregen dat het Sovjetleger al min of meer verslagen was. De Finnen vonden het blijkbaar

wel goed zo, maar toen na een paar maanden de Duitse opmars minder succesvol bleek te zijn dan eerst was gedacht, zette de Duitse legerleiding Finland opnieuw onder druk om Belomorsk aan te vallen.



Kaart op blz. 180 uit het boek van J.E.O Screen: *Mannerheim: the Finnish years (2000)*. Langs de Moermansk-spoorlijn staan de volgende plaatsen aangegeven van noord naar zuid: Murmansk, Kandalaksha (Kantalahti), Belomorsk (Sorokka), Medvezh'egorsk (Karhumäki), Petrozavodsk (Petroskoi) en Leningrad. Bij Belomorsk was de belangrijke splitsing. Het grote meer rechts op de kaart, waar Petrozavodsk aan ligt, is het Onegameer.

Mannerheim zat in een moeilijk parket. Het begon duidelijk te worden dat de Duitse troepen grote problemen hadden gekregen bij hun opmars aan het oostfront en hij had er weinig behoefte aan om zijn verhouding met de geallieerden verder te verslechteren. Nadat Groot-Brittannië op 6 december 1941 de oorlog aan Finland had verklaard, kwam er zware druk vanuit de Verenigde Staten om af te zien van een aanval op het noordelijke deel van de Moermansk-spoorlijn en de aftakking vanaf Belomorsk. In de loop van het voorjaar van

1942 heeft Mannerheim in scherpe bewoordingen ieder verzoek van Duitsland afgewezen om Belomorsk aan te vallen.

Wel zou Mannerheim tijdens een bezoek aan Finland van de Finse ambassadeur in Londen, Georg Gripenberg, gezegd hebben, dat strategisch gezien, hij eigenlijk Belomorsk moest aanvallen, maar dit niet kon doen vanwege de Amerikanen.

Op 3 juni 1942 bracht Hitler onverwacht een bezoek aan Finland. Hij wilde Mannerheim, die de volgende dag 75 jaar zou worden, feliciteren met zijn verjaardag. De Finnen, met Mannerheim voorop, waren bang dat het Hitlers bedoeling met dit bezoek was om steun te vragen voor een aanval op Leningrad en/of Belomorsk. Maar Hitler hield zich op de vlakte en maakte de indruk dat hij alleen over was komen vliegen om zijn bewondering voor Mannerheim te tonen.

Tijdens het verdere verloop van de oorlog is, voor wat betreft de situatie aan het front in Oost-Karelië, weinig veranderd, totdat in 1944 het Russische leger door de Finse linies heen brak en Finland onder heel harde condities op 4 september 1944 een wapenstilstand moest sluiten.

De conclusie kan zijn dat de Finse legerleiding er aanvankelijk wel degelijk op uit was de Moermansk-spoorlijn uit te schakelen. Dit paste, in tegenstelling tot een aanval op Leningrad, in het Finse oorlogsplan. Maar het is duidelijk dat in de loop van de Vervolgoorlog de strategie is veranderd. Het is ook de vraag of hier door de Finse legerleiding bij het begin van de oorlog heel diep over na is gedacht, waarbij kan worden aangenomen dat de aanval vanuit Lapland, die direct op Moermansk en de spoorlijn was gericht, grotendeels door de Duitsers was geregisseerd. Het hoofddoel van de Finnen was het heroveren van de gebieden die na de Winteroorlog verloren waren gegaan. De be-



zetting van een deel van Oost-Karelië lijkt meer door de omstandigheden te zijn ingegeven, toen het Finse leger de grens van vòòr 1939 had bereikt, dan van te voren te zijn uitgekend. Strategische overwegingen en 'Groot-Finland-ideeën', die vanuit Fins standpunt samenvielen met een 'bevrijding' van het Oost-Karelische broedervolk van de Russische overheerser, kregen toen de overhand. Uiteindelijk was het voor de Finnen geen halskwesitie, tenminste zo lijkt het, dat de Moermansk-spoorweg tijdens de oorlog kon blijven functioneren. Het is moeilijk te meten hoe belangrijk de transporten via de spoorlijn uiteindelijk zijn geweest voor de Russische eindoverwinning..

*Arnold Pieterse*

Literatuur:

Jägersjöld, S. (1985). Mannerheim 1867-1951. Busse-Seewald, Herford. 316p.

Kirby, D. (2006). A concise history of Finland. Cambridge University Press, Cambridge. 343p.

Leskinen, J. and Juutilainen, A. (2008). Jatkosodan pikujättiläinen. Werner Söderström. Helsinki. 1259p.

Screen, J.E.O. (2000). Mannerheim: the Finnish years. Hurst & Company, London. 288p.

---

ADVERTENTIE

Autohuur **all-in** tarieven  vanaf € 23,-\* per dag

Laagste eigen risico - Geen extra verzekeringen bij aankomst - No nonsense voorwaarden

[www.bbcarrental.nl](http://www.bbcarrental.nl)  

\*28+ dagen tarief categorie A, excl. Schipholfee

# LIBRARYTHING



Al geruime tijd biedt de Nederlandse Vereniging in Finland de mogelijkheid aan leden om boeken uit te wisselen. Eerst onder het vaandel van het "digital library project" (DLP), later met behulp van LibraryThing. Deze faciliteiten worden helaas nog weinig gebruikt terwijl het toch een legio aan mogelijkheden biedt om met gelijkgestemden en met mensen die dezelfde interesse delen in contact te komen!

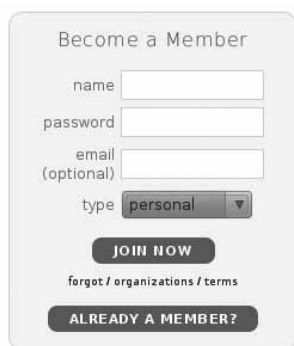
Dat daar behoefte aan is merken we zo en dan uit de feedback van leden, maar het vinden van gelijkgestemden is moeilijk. Vandaar dat wij vanuit onze trefpunt functie daar iets aan willen doen.

De eerste stimulans die het bestuur heeft willen geven is de aankoop van meer dan 300 boeken vorig jaar. Daarna heeft het een poosje geduurd maar uit eindelijk is de archiefcommissie bij elkaar gekomen om de boeken te

catalogiseren. Een drietal actieve leden kwam samen bij het huis van Peter Starmans waar de boeken een tijdelijk onderkomen hadden gevonden. Arie Oudman en Jos Helmich brachten er dagje door en in mum van tijd waren de boeken gecatalogiseerd. Met een donatie van nog zo'n boeken plus wat klein grut heeft dat aantal nu de 400 overschreden. Dat is niet allemaal hoogstaande literatuur. Er zitten ook minder enge dikke boeken en kinderboeken bij. Heeft u ook zo'n collectie die u kwijt wilt (bijv vanwege verhuizing) dan kunt contact opnemen met Jos Helmich of Arie Oudman.

Dat het allemaal invoer van de boeken zo snel ging heeft te maken met de opzet van LibraryThing. Je kunt zeer eenvoudig lid worden en het registeren van de eerste 200 boeken is gratis. Daarna betaal je een klein bedrag (15-20 euro) voor een levenslang onbeperkt abonnement.

## Hoe begin je?



Become a Member

name

password

email (optional)

type

**JOIN NOW**

[forgot / organizations / terms](#)

**ALREADY A MEMBER?**

Eerst jezelf registreren met username en password. Daarna de titel of auteur van een boek invullen. Dit is een anti-spam maatregel, maar wel eentje in stijl. Daarna ben je klaar. Onder het kopje "edit profile" kun je nog het een en ander toevoegen, maar dat is niet verplicht. Wil je de collectie prive houden dan moet je hier wel even naar toe. Onder kopje "Account settings" vind je dan een setting "private/public". Als je op het "add books" klikt kom je de volgende catalogi tegen:

- Library of Congress
- Overcat
- Amazon.com

Deze zijn soms, maar niet altijd, nuttig. Je kunt ze verwijderen als je dat wil. Als je op "All 700 available sources" klikt komt er in het rechterdeel van het scherm een selectie box met talen (languages) en landen (countries). Kies een taal of land en kies dan de bibliotheken waarin je wilt zoeken. Je kunt helaas niet in alle (geselecteerde) bibliotheken tegelijkertijd zoeken. Selecteer bij "search where?" de catalogus van bijvoorbeeld de koninklijke bibliotheek. Type dan het isbn-nummer bij "search" in (bijv. 9062838723). U ziet de titel dan verschijnen. Indien er meerdere uitgaven zijn geweest en de bibliotheek verscheidene exemplaren heeft kunt u kiezen. Voeg een van de alternatieven toe die uw boek het beste beschrijft. Indien het niet de volledige waarheid betreft is dat geen probleem. U kunt de details later invoeren. Zo gaat het 1 voor 1.

Deze zijn soms, maar niet altijd, nuttig. Je kunt ze verwijderen als je dat wil. Als je op

"All 700 available sources" klikt komt er in het rechterdeel van het scherm een selectie box met talen (languages) en landen (countries). Kies een taal of land en kies dan de bibliotheken waarin je wilt zoeken. Je kunt helaas niet in alle (geselecteerde) bibliotheken tegelijkertijd zoeken. Selecteer bij "search where?" de catalogus van bijvoorbeeld de koninklijke bibliotheek. Type dan het isbn-nummer bij "search" in (bijv. 9062838723). U ziet de titel dan verschijnen. Indien er meerdere uitgaven zijn geweest en de bibliotheek verscheidene exemplaren heeft kunt u kiezen. Voeg een van de alternatieven toe die uw boek het beste beschrijft. Indien het niet de volledige waarheid betreft is dat geen probleem. U kunt de details later invoeren. Zo gaat het 1 voor 1.

Gelukkig hadden we de penningmeester bij ons dus dat was binnen een paar minuten geregeld.

Het voordeel van LibraryThing is de bijna onbeperkte beschikbaarheid van titels en auteurs. Dat komt omdat bij LibraryThing verschillende belangrijke bibliotheken bij elkaar brengt. Voor de Nederlands-Fins taalgebieden gebieden zijn dat de volgende catalogi:

### *Nederlandstalig*

- Overcat
- Koninklijke Bibliotheek van Nederland
- Koninklijke Bibliotheek van België (recent)
- Koninklijke Bibliotheek van België (ouder)
- Vlaamse Centrale Catalogus
- Bol-Bruna
- Rijksmuseum Research Library

- Technische Universiteit Delft
- University of Utrecht
- Wageningen UR Library
- Fontys Hogescholen

### *Fins*

- Helsinki Metropolitan Libraries
- Mandis

De eerste vijf Nederlandstalige catalogi zijn de meest bruikbare. De andere zijn voor de meeste gebruikers van minder waarde. Overcat is een soort meta-database van LibraryThing. Hoewel de grote bibliotheken veel titels in huis hebben kan zelfs daar niet alles staan. Daarom zet LibraryThing ook gegevens die mensen delen in een database.



Met behulp van deze catalogi kun je een boek opzoeken. Het enige wat je daarvoor nodig hebt is het isbn-nummer, dat in moderne boeken op de achterkant vermeld staat. Intikken met je numerieke keypad terwijl iemand de nummers opleest gaat het snelst en is tevens het gezelligst. Later kun je nog allerlei tags toevoegen of covers scannen en uploaden (hoewel er vaak wel een goeie uit een selectie te kiezen is). Als je de catalogus hebt ingevoerd kun je voor jezelf een offline overzicht in een csv-bestand (voor spreadsheets zoals excel) downloa-

den. Nu heb je de complete boek inventaris in huis! Dit zonder echt alles over te moeten tikken (zoals titel, auteur, jaar van uitgave etc.) . Daarmee heb je je eerste winst te pakken. Een goed overzicht van je boekenkast. Het tweede voordeel is dat alles online staat. Bij een gevalletje brandschade weet je wat er mist. Is jouw catalogus openbaar (public, default setting), dan is het niet moeilijk om met anderen bepaalde boeken uit te wisselen. Het grootste voordeel behaal je als onderling afspreekt elkaar inzicht te geven in je collectie. Net als bij facebook kun je vrienden hebben of lid zijn van een groep. Je kunt boeken lenen/uitlenen, recensies schrijven en/of een eigen leesclubje vormen. Ook zijn er widgets voor je website, apps voor je smartphone (iPhone en Android) en mogelijkheden om je LibraryThing account aan facebook of twitter te koppelen mocht je daar behoefte aan hebben. Mogelijkheden te over dus. Ik wens u daarom veel leesplezier.

#### ADVERTENTIES

[www.holland-at-home.nl](http://www.holland-at-home.nl)



## Zoals het thuis smaakt, smaakt het nergens!

**Holland at Home is dé online supermarkt voor Nederlanders in het buitenland. Waarom?**

Holland at Home biedt een keuze uit meer dan 1000 typisch Nederlandse producten en 180 bekende merken

Veilig en vertrouwd betalen via Ideal, creditcard of Paypal

Geen gesleep meer met levensmiddelen vanuit Nederland door uzelf, vrienden of familie

Alle pakketten worden verstuurd via TNT Post en zijn daardoor altijd te volgen via track & trace

Als lezer van het Noorderlicht ontvangt u € 5,00 korting bij uw eerste bestelling. Vul hiervoor de kortingscode NL5 in tijdens het afrekenen.



Bezoek ons op [www.holland-at-home.nl](http://www.holland-at-home.nl) of mail ons via [info@holland-at-home.nl](mailto:info@holland-at-home.nl)

## 25 jarig jubileum Nederlandse school

De Nederlandse school in Finland bestaat 25 jaar! Wat 25 jaar geleden begon met 1 juf en enkele leerlingen in een zaaltje van de kerk, is inmiddels uitgegroeid tot een heuse school met 10 juffen en meesters en 125 leerlingen in een echt schoolgebouw. Voor vele gezinnen, al dan niet half of helemaal nederlandstalig, is een bezoek aan de school een vaste gewoonte. De schooldagen zijn normaliter eens in de twee weken op zaterdag.

De groei naar de school zoals die vandaag de dag georganiseerd is, is met behulp van vele mensen tot stand gekomen. Leraren, bestuursleden, vrijwilligers... Gedurende 25 jaar hebben zij hun steentje bijgedragen.

En dat moet gevierd worden! Van 7 tot 11 juni vindt het jaarlijkse zomerkamp plaats, dit jaar in de Steiner koulu in Vantaa. Op zaterdag 11 juni wordt het zomerkamp traditioneel afgesloten met een bonte middag waar ouders de ingestudeerde stukjes van de kinderen kunnen bewonderen. Gekoppeld aan deze bonte middag zal het 25 jarig jubileum gevierd worden. Oud leerlingen, oud leraren/leraressen, oud bestuursleden en oud vrijwilligers zijn hierbij van harte uitgenodigd om die dag aanwezig te zijn.

Om bij de jubileumviering aanwezig te zijn, kunt u aanmelden bij Ilona Jääskeläinen-Overduin, [ilonaoverduin@hotmail.com](mailto:ilonaoverduin@hotmail.com) en/of Rolf van der Steen, [rolf.vandersteen@gmail.com](mailto:rolf.vandersteen@gmail.com).

Interesse om uw kind aan te melden voor de Nederlandse school? Voor meer informatie: Michael Boelen, 040-8288619, [michael.boelen@nsn.com](mailto:michael.boelen@nsn.com).

## VAKANTIEGANGERS UIT NEDERLAND

Toen we in Nederland woonden had ik een buurvrouw die mijn vriendin werd. Toch kreeg ik haar niet geloven dat Finland heel goede kanten heeft. Een kennis van haar was in Finland geweest en vertelde hoe verschrikkelijk afstandelijk en hard de mensen daar waren. Ze zou nooit, nooit naar Finland gaan; haar kennis had ook lange tijd nodig gehad om van de schrik bij te komen. Toen we later vertelden dat we naar Finland zouden verhuizen, kregen we enkele "getverderrie"-reacties, ook van haar. Aan de andere kant heb ik een keer in Nederland mee-gemaakt, dat een onbekend iemand op straat vroeg of ik uit Finland kwam. Toen ik vroeg hoe hij dat kon weten was het antwoord "Ik zie het aan je ogen – ik ben in Finland geweest".

Nadat we ruim twintig jaar geleden naar Finland verhuisden, hebben we op één uitzon-

dering na elk jaar bezoek uit Nederland gekregen. Eén van Jan z'n twee broers en zijn vrouw kwamen vorige zomer, en daar waren we heel blij om. Ze waren hier al één keer eerder geweest, met onze bruiloft veertig jaar geleden. Ook onze Nederlandse pleegdochter is hier een keer geweest, met haar gezin. Ze zijn nog steeds van plan terug te komen, maar voorlopig is dat niet gebeurd. Een vroegere kollega van mij is met zijn vrouw bij ons geweest, en al was het een geslaagde bezoek, weet ik niet of ze nog terug zullen komen.

Maar de drie zusters van Jan zijn er zo vaak geweest, dat ik het aantal niet zou weten. Meestal zijn hun echtgenoten erbij geweest, en vroeger ook hun kinderen, maar die zijn nu al volwassen en reizen niet meer met de ouders. Ook de ouders van Jan waren er vaak, toen ze



nog leefden. De jongste zuster van Jan komt het meest, minstens elk tweede jaar. Enkele jaren geleden overleed haar man en ze is nu hertrouwd. Het komen naar Finland blijft doorgaan. Ze zijn dan niet de hele tijd bij ons, maar reizen ook heel wat in Finland rond. Alleen één broer van Jan is hier nooit geweest.

Dat sommigen van onze familie hier steeds terug komen, heeft natuurlijk te maken met ons, maar dat legt niet alles uit. De natuur is hier heel anders dan in Nederland, maar de natuur in Zweden, waar een deel van onze familie ook geweest is, is wel mooier. Er zijn meer en hogere bergen, en de bossen en moerassen zijn nog uitgestrekter. Ik vind dat men in Zweden ook meestal beter met de natuur omgaat. In Finland bouwt men onnodig veel snelwegen en maakt men enorme kapvlaktes die meestal nog omgeploegd zijn; er wordt veel meer natuur vernield. Om van de natuur te genieten kan men beter naar Zweden gaan.

De aantrekkingskracht van Finland ligt toch in de mensen. Waar de Finnen oorspronkelijk

vandaan komen, daarover bestaan verschillende theorieën. De taal is in ieder geval heel apart. Fins hoort tot de Fins-Oegrisc talen, een vrij kleine taalgroep. Laps, Estlands en Hongaars horen in deze groep, en dan nog enkele talen die men in kleine gebieden hier en daar in Rusland praat. De Fins-Oegrisc talen verschillen in veel opzichten van de meeste Europese talen. De woorden hebben geen geschlachten. Er zijn weinig voorzetsels maar veel naamvallen – in het Fins vijftien. Voor “hij” en “zij” wordt hetzelfde woord gebruikt, in het Fins “hän”.

De Finnen zitten tussen Zweden en Rusland, tussen germaanse en slavische talen. De Finnen hebben altijd heel anders gepraat dan hun burens. Voordat Finland bijna honderd jaar geleden zelfstandig werd, hoorde het eerst bij Zweden en dan bij Rusland, en toch werd er een eigen taal gepraat. Taal moet heel belangrijk zijn: bijna alle mensen gebruiken taal elke dag vanaf dat ze twee jaar oud zijn. Taal heeft de Finnen apart gemaakt.

*Marketta Hoogesteger, litti*

## HET NIEUWE BESTUUR NVIF 2011

Voorzitter: **Henriette van der Woude**  
voorzitter@nederlandsevereniging.fi  
+358 50 5828116



Geboren in Bornebroek (Almelo).  
Woonplaats: Lohja (Virkkala). Getrouwd met Eero, heeft 2 volwassen kinderen en is oma van 3

kleine jongens. Lector vioolpedagogiek aan de Sibelius-Academie (Helsinki) Natuurliefebber, heeft als hobby tuinieren. Speciale interesse: culturele en ook historische relaties tussen Nederland en Finland.

Secretaris: **Onno de Bruin**  
secretariaat@nederlandsevereniging.fi  
+358 400 703723



40 jaar en sinds 2004 werkzaam bij Oulu Seudun Ammattikorkeakoulu op de afdeling informatica. Woont sinds 1994 in Finland, is getrouwd, twee kinderen (14 en 11). Onno is sinds 2005

lid van de vereniging en sinds 2009 lid van het bestuur. Doet graag wat aan sport en heeft een flinke postzegelverzameling, die ligt stof te vergaren tot aan zijn pensioen. Mijn motto: Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg!

Vice-voorzitter/regiocoördinator: **Johan Plomp**  
vicevoorzitter@nederlandsevereniging.fi  
+358 40 7187684



Ik ben 42 jaar oud en werk bij het VTT. Ons gezin heeft drie tieners en we wonen in de wijk Atala van Tampere. Ik woon alweer 19 jaar in Finland en heb ondertussen ook de Finse nationaliteit aangenomen. Mijn hobbies zijn muziek (o.a. piano, orgel, koor), sport (voetbal, fietsen) en ik lees graag.

Penningmeester: **Arie Oudman**  
penningmeester@nederlandsevereniging.fi  
+358 50 5903706



Opnieuw de penningmeester van de Nederlandse Vereniging in Finland zit voor de derde keer in het bestuur. Ik kom sinds 1980 in Finland en woon vanaf 1990 permanent in Helsinki. Ben getrouwd met jawel een Finse en heb twee zonen die mij in lengte ruimschoots voorbij zijn gegaan terwijl ik redelijk lang ben. Ik ben zowel Civiel ingenieur als ingenieursgeoloog en hou me de laatste tijd bezig met BIM, Building Information modelling. Hobby's zijn o.a.. fotografie en kanoën.

Hoofd internetredactie: **Jos Helmich**  
admin@nederlandsevereniging.fi  
+358 44317766



Woont in Forssa, 45 jaar, software engineer, schrijft software voor tractoren. Woont sinds juli 2001 in Finland. Getrouwd met Kaija Hakala, senior researcher bij MTT. Geen kinderen. Onze kat heet Iitu. Bestuurslid sinds 2003. 5 jaar Hoofdredacteur Noorderlicht. Nu website beheerder.

Activiteitencoördinator: **Hans Verasdonck**  
events@nederlandsevereniging.fi  
+358 40 7274121



Woont in Laukaa, 65 jaar gepensioneerd, 30 jaar ervaring in export voor Finse bedrijven (o.a. meubels, papier, verpakkingen en chemie) in Finland sinds 1970, weggeweest 1979 - 1982 en 1993 - 2007. Getrouwd met Liisa Aronen (1972), 2 kinderen: Nanda in Den Haag en Pieter in Sydney. Mijn wijsheid kwam toch weer van moeder: "ontdek de wereld en onthoud het goede". Lid van de vereniging 1970 - 1979, 2000-2005, 2008 - heden, bestuurslid sinds maart 2011.

## De Algemene Leden Vergadering HERSFT 2011 in JYVÄSKYLÄ

Komende herfst willen we graag de ALV in Jyväskylä organiseren. Daarvoor zijn twee mogelijkheden: de Alvar Aalto gebouwen van de universiteit van Jyväskylä of het Rock Planetarium in Palokka (20 km ten noorden van Jyväskylä).

## EVEN TER HERINNERING:

Op de VOORPAGINA van de website van de vereniging: [www.nederlandsevereniging.fi](http://www.nederlandsevereniging.fi) staan recente activiteiten en nieuwtjes vermeld: Sinds kort kunnen er boeken worden geleend!

We zouden het erg op prijs stellen als de "Enquete ter verbetering van onze serviceverlening" door velen wordt ingevuld

## HENRI EN DE KLEINE BIERBROUWERS VAN FINLAND

Beste lezer/es,

Op 8 april heb ik in mijn blog over de 'relaties tussen Finland en Nederland nu' een stukje geschreven over '**De kleine bierbrouwers van Europa**'. Een groot gedeelte ervan citeer ik hieronder. Wil je meer lezen, wees dan welkom op mijn blog :-)!



"Van de week werd ik door mijn vriend Henk in de mooie Joriszweemhal van Helsinki bekend gemaakt met **Henri Reuchlin**, een Nederlander, die voor een paar dagen in Finland verbleef, van-

wege een bijeenkomst met Finse kleine bierbrouwers.

Het was een korte maar goede kennismaking met een man, die in Nederland het '**Bierburo**' leidt en juist geïnteresseerd is in samenwerking (nationaal en internationaal) van de kleine bierbrouwfirma's onderling en hun contact met de groten der aarde, zoals Heineken, Grolsch of Carlsberg (o.a. het moederbedrijf achter Sinebrychoff. Juist vanwege Sinebrychoff was Henri in Finland aanwezig.)

Een lovenswaardig streven, waar ook mogelijkheden in zitten, heb ik bijvoorbeeld begrepen uit het artikel van **Jussi Rokka** ('olutneuvos = bierraad') in de HS (7.4.2011), dat kopt met '**Mahdollisuus olutboomille**' (Kans op een 'bierboom', let op de uitspraak, pst :-). Juist Jussi benadrukt een eventueel komende bierboom in Finland, een kans voor groot en klein wat bierbrouwers betreft, die al (wat de kleintjes aangaat) in Amerika begonnen is in de jaren tachtig. En voorzover ik weet in Vlaanderen al veel eerder en vooral zeer uitgebreid.

Een inspirator ervan was **Don Younger** die het in Amerika op gang bracht en die nog aan het eind van zijn leven in de positie van de kleine bierbrouwers in Finland geïnteresseerd was. Don noemde en roemde vooral **het Finse 'sahti'**, een biersoort, dat ook elders wel eens populair zou kunnen worden vanwege zijn goede en originele smaak. Precies datzelfde zei Henri me ook tijdens het korte gesprek bij de kleedhokjes in de zweemhal. Het doet daarom deugd te bemerken, dat er ook op dit terrein samenwerking is of ontstaat tussen Nederland en Finland, zeker als we weten, dat Henri Reuchlin niet zo maar een van de eerste de besten is op het terrein van goed, persoonlijk en dus vaak op kleine schaal 'handwerkelijk' gebrouwen bier. Henri schrijft boeiende en informatieve boeken

en artikelen over bier en alles wat daarmee samenhangt, vroeger en nu.

Uit dezelfde HS begreep ik, dat vandaag en morgen het **Helsinki Beer Festival** in de oude kabelfabrieken van Nokia plaatsvindt, en dat al voor de 14e keer. En het bezoek van Henri Reuchlin aan Finland zal ook wel iets met dit festival te maken hebben gehad. Er wordt overigens in de aankondiging ervan uitdrukkelijk vermeld, dat naast veel, dit jaar vooral tarwebiersoorten van de kleine Finse bierbrouwers (een zestigtal over heel Finland, heb ik begrepen) ook import te proeven is van kleine collega's uit Duitsland en België. En met België, dat benadrukte Henri, is de samenwerking met Zuid-Limburg vooral via het Bierburo actueel en intensief.

Hopelijk zullen we meer en meer - ook in normale restaurants en café's van Finland - zulke speciale bieren mogen proeven, uit binnen- en buitenland. Met groet, pietu."

Over '**sahiti**' zullen we het wellicht ooit eens hebben, Henri heeft me beloofd, een artikel, dat hij juist daarover geschreven heeft, me op te sturen. Dat zal ik jullie zeker later niet onthouden, het komt of in het Noorderlicht, of op de site, of op beide.

Over de reden van het bezoek van Henri aan Finland zat ik er een beetje naast. Dat kon ik ook niet weten, want daarvoor was ons gesprek in het zwembad te kort. Vandaar voeg ik nu zijn eigen commentaar in een latere mail hieraan toe: "... mijn aanwezigheid in Helsinki. Ik was daar vanwege de halfjaarlijkse bijeenkomst van de European Beer Consumers Union (EBCU). Dit is de koepel van alle bierliefhebbersverenigingen in Europa en fungeert als de stem van de Europese bierdrinker. Meer dan 140.000 mensen zijn bij de verschillende verenigingen aangesloten. Uit Finland is 'Olutliitto' lid. Ik ben een van de twee Nederlandse gedelegeer-

den bij de Europese koepel. Eens per halfjaar komen de gedelegeerden in een van de aangesloten landen bijeen, om te overleggen over Europese ontwikkelingen, hoe we onze passie voor bier aan een breder publiek bekend kunnen maken en hoe we ervoor kunnen zorgen dat de consument zo'n breed mogelijke keuze aan bieren tegen een aanvaardbare prijs kan krijgen."(antwoordmail van Henri aan Peter op 29 april).

Op 26 april, om half tien 's avonds, schreef Henri me spontaan een korte en vriendelijke mail:

"Geachte heer Starmans, het was bijzonder u begin deze maand kort te ontmoeten in Yrjöngatu (als ik dat goed spel). Ik was verrast dat er zo'n Nederlandse kolonie actief was. Zoals beloofd stuur ik u een kort artikeltje over één van de Finse brouwerijen die ik bezocht. Ik zal u op de hoogte houden wanneer ik delen van mijn Finse avonturen op mijn website [www.bierburo.nl](http://www.bierburo.nl) publiceer. Met vriendelijke groet, Henri Reuchlin."

Het Zweedse 'gatan' werd ooit het Finse 'katu', ok, dat wel. De aangegeven link is overigens hooginteressant en kan ik je aanraden! Over de Yrjönhalli is zeker wel het een en ander te zeggen, maar dat doet hier in dit artikel niet ter zake.

Op 27 april antwoordde ik Henri Reuchlin om vijf voor elven:

"Beste meneer Reuchlin, de Finnen zeggen al snel, beste Henri, dank voor de reactie en het leuke artikeltje, dat u me opgestuurd hebt. (De Finnen en ik met hen zouden hier al snel 'dat je me opgestuurd hebt' zeggen :-). Het geschrevene lokt me zeer zeker eens in de aangegeven richting, naar Malmgård! Een week of wat geleden ben ik op het internet begonnen met een

eigen blog, over actualiteiten wat Nederland betreft in Finse media en ontmoeting. Daar heb ik op 8 april ook iets over onze korte, maar originele en gezellige ontmoeting - in zogenaamd natuurlijke staat :- ) - in de Yrjönhalli (het Joriszweembad) geschreven. Hopelijk naar je smaak. ... Inderdaad zijn twee Nederlandse verenigingen hier tamelijk actief. Een van de twee, waar ik ook regelmatig als redacteur aan meewerk, is [www.nederlandsevereniging.fi](http://www.nederlandsevereniging.fi). Wellicht de moeite waard, om eens een kijkje te nemen. Wat mij ook interesseert, is de nauwe band van het Nederlandse bureau 'Bierburo' met Belgische bierbrouwerijen en bierbrouwerijtjes. Belgisch bier is immers wereldberoemd, en dat wel terecht, het is gelukkig niet alleen maar Heineken wat de klok tikt.

Met hartelijke groet, Peter. (Peter Starmans, oud-voorzitter van de Nederlandse Vereniging in Finland en nu voorzitter van de Fins Nederlandse Vereniging)."

Op zich was het (zelfs tegenwoordig) nog vrij gewaagd, iemand, met wie je maar kort hebt kennism gemaakt, met de voornaam en met jij aan te spreken. Toch heb ik het bewust gedaan, om te kijken, hoe de reactie was. Die kon voorzichtig, negatief of positief (met uitzicht op latere samenwerking) zijn. Gelukkig viel het antwoord in de laatste categorie, waar ik heel blij mee ben!

Henri antwoordde op 27 april later om tien over acht 's avonds aldus:

"Beste Peter, dank voor je leuke mail. Met heel veel plezier heb ik de blog over onze onverwachte ontmoeting gelezen. Hoewel ik er niet over gepubliceerd heb, heb ik aan mijn familie en vrienden in geuren en kleuren verteld over onze zeer Finse ontmoeting in Yrjönhalli. Ik was bij binnenkomst tamelijk verrast door

de 'kledingsvoorschriften'. Het scheelde wel behoorlijk dat ik geen natte zwembroek in het vliegtuig hoefde mee te nemen.

Mocht je het artikel over Malmgård willen publiceren op [www.nederlandsevereniging.fi](http://www.nederlandsevereniging.fi), dan is dat vanzelfsprekend geen enkel probleem. Ook over het typisch Finse bier sahti schreef ik een artikel dat nog op mijn site zal verschijnen. Ik proefde in Helsinki de sahti van de Finse wereldkampioen sahtibrouwen. Jazerker, die bestaat ook.

Voor wat betreft de relatie tussen het Bierburo en Belgische bierbrouwerijen moet ik je wellicht wat teleurstellen. Er is in Nederland inmiddels zoveel moois te ontdekken, dat ik daar de handen vol aan heb. In Nederland bestaan inmiddels een tachtigtal brouwerijen, waaronder enkele pareltjes die de moeite van het ontdekken waard zijn. En onze relatieve armoede op het gebied van biercultuur blijkt inmiddels een voordeel. We zitten minder verankerd in vaste bierconventies. Dat betekent dat Nederlandse brouwers naar hartelust putten uit de culturen van de ons omringende landen. 'Weizen' uit Duitsland, 'porter' uit Engeland, 'tripel' uit België, 'IPA' uit de Verenigde Staten - om maar een kleine greep te doen. De Nederlandse vertalingen vergelijken met de buitenlandse inspiratiebronnen is buitengewoon boeiend. Hartelijke groet, Henri."

Mijn opmerkingen hierbij kunnen kort zijn. Eerst publiceer ik dit artikel in ons Noorderlicht, zodat het over een half jaar automatisch op de site van de Nvif komt. Dit artikel is ook wel een beetje als pr voor de kleine bierbrouwerijen in Nederland en Finland bedoeld, al ben en blij ik een volledig onafhankelijk 'journalist', meer een sprekende lector dus :-). Over 'sahti' kom ik nog wel eens te spreken. En over de Belgische situatie is de Fin al vaker geïnformeerd via de



media, maar toch ... ook daar kom ik wellicht eens op terug, als ik een van mijn goede Vlaamse vrienden, die verstand van zaken heeft, er uitvoerig over heb geïnterviewd. Afsluitend nu het artikeltje over Malmgård, dat Henri me opstuurde:



*Bierbrouwerij Malmgard EBCU voorzitter Terry Lock en graaf Creutz*

"Een van de opvallende kleine brouwerijen van Finland ligt zo'n tachtig kilometer ten oosten van de hoofdstad in de gemeente Pernaja. De Malmgård brouwerij ligt op een groot adellijk landgoed van 500 hectare. Een 19e eeuwse landhuis in Nederlandse renaissance stijl domineert de golvende akkers. Graaf Johan Creuz vertegenwoordigt de twaalfde generatie van de familie Creuz, die hier de landbouw bedrijft. De Zweedse koning Karl IX schonk het landgoed in 1606 aan een oorlogsweduwe uit Estland, als compensatie voor de dood van haar man. Nauwelijks verhuisd, trof zij in het dorpje bij haar nieuwe woonplaats een aardige jonge graaf. Ze trouwden en sindsdien beheert de familie Creuz de landerijen. In de 18e eeuw stond er al een brouwerij die lang geleden de deuren sloot.

Maar de traditie is terug. Sinds midden jaren negentig laat graaf Johan door de Huvline brouwerij bier maken van het graan van zijn land. Daarbij gebruikt hij ouderwetse graangewassen als dinkel en spelt, zoveel mogelijk biologisch geteeld. De graaf is zo succesvol dat hij in korte tijd meer dan zeventig procent van de

brouwcapaciteit van Huvline voor z'n rekening nam. Toen een oude koestal op z'n landgoed vrijkwam, neemt Johan Creuz een gewaagde beslissing. In plaats van graan naar de brouwerij te brengen, brengt hij de brouwerij naar zijn graan. Het is een prachtige locatie, aan de voet van het landhuis, in één van de donkerrode schuren in het golvende landschap. Vlakbij is een klein café waar bezoekers alle bieren kunnen proeven onder het toezien van de portretten van verre voorouders. Met een beetje geluk zie je de graaf zelf in zijn tweed jasje in de brouwerij rondlopen.

Malmgård brengt zijn bieren onder twee merken op de markt. De flessen van het merk Malmgård zelf zien er traditioneel uit, hoewel het dinkelbier dat zeker niet is. Ook het bier "Ceci n'est pas une Belge", vrij naar Margitte, kun je zeker opvallend noemen. Het is een zwaar, blond bier met acht procent alcohol en een volle, ietwat zoetige smaak. Het tweede merk Huvline is veel eigentijds vormgegeven. Brouwmeester Tuomas Markkula brouwt met ESB een opwekkend, frisgehoopt bier. De letters ESB staan voor extra strong bitter, een biertype dat Fullers uit Londen in Finland populair maakte. Ook de Artic Circle Stout mag naam hebben. Een krachtige stout om de gure wintermaanden door te komen. Inmiddels heeft de brouwerij een capaciteit van twintigduizend liter per jaar, en dat is nog steeds groeiend. Dat succes is mede te danken aan een deal met de grote brouwerij Olvi die een deel van de distributie voor z'n rekening neemt. Een goed voorbeeld van hoe een grote brouwerij een kleinere helpt, zonder hem direct over te nemen.

De brouwerij is niet het enige ambacht dat op het landgoed terugkeerde. Zo is er ook een ouderwetse smidse gevestigd, waar je een traditionele smid aan het werk kunt zien. Het smeedwerk, broden, muesli, honing en alle andere producten van het landgoed kun je kopen

in het landgoedwinkeltje, direct naast de kapel. Het idiote is dat winkeltje van Malmgård niet alle bieren mag verkopen. Door de strenge wetgeving kun je er alleen bieren krijgen met maximaal 4,7% alcohol. Voor alle andere bieren moet je naar de kroeg of de staatslijterij – voor zover deze de bieren voert.”

Een tekst die voor zichzelf spreekt! Zeker ga ik er eens kijken, misschien is het zelfs een goede idee, met een groep van de NvIF er eens naartoe te gaan :-)?

Met hartelijke groet,

*Peter Starmans, lehtori*

## YOUTUBE - SYMFONIE ORKEST 2011



Eigenlijk Youtube bestaat pas 6 jaar, maar het is een begrip geworden van "on-line" video impressie in entertainment, nieuws, politiek, sport en misschien wel het meest belangrijkste muziek. Drie jaar geleden kwam men op het idee om de 1200 jaar oude traditie van klassieke muziek te combineren met de moderne on-line video. Zo ontstond een echt Symfonie Orkest uit diverse musici die op youtube hun kunnen tonen. Dit is de tweede keer dat zo'n mondiaal orkest is samengesteld.

Toen wij onze familiereis planden voor ons bezoek aan Sydney, viel ons oog op het Youtube Festival 2011, dat tussen 14 en 20 maart in de hoofdstad van de Australische deelstaat New South Wales zou worden gehouden. Onze dochter Nanda bestelde gelijk on-line kaarten voor het Percussion Ensemble Concert in ri-

thmische muziek. De Australische Percussion Group bestaat al 35 jaar en staat nu onder de artistieke leiding van Timothy Constable. Toen we aan onze zoon, die sinds vorig jaar Juni in Sydney werkt, doorgaven dat we kaarten hadden besteld voor een Youtube festival gebeuren in het Opera House van Sydney, beek dat de studio een klein zaaltje in de kelder van opera was. Wij wilden natuurlijk ook de grote zaal zien. Hij ging het programma van het festival na en bleek dat er iedere dag in een andere zaal een uitvoering was. Een Brass Ensemble Concert in het Conservatorium, Het Woodwind Ensemble Concert in de UTZON room en het String Ensemble Concert in het Playhouse. Piet heeft voor ons toen kaarten gekocht voor de "Grand Finale" op Zondag 20 Maart in de concerthall, waar een kolossaal orgel is ingebouwd. De verwachtingen waren hoog, want naast goede muziek, zaten we in de hoofdzaal van het wereldberoemde Opera House van Sydney, voor een heel zacht prijsje: AUD 30,- per persoon (EUR 21,-) per voorstelling.

Enmaal in Sydney hebben we natuurlijk ook de stad en omgeving bezocht, wat je het best kunt doen door een "my zone" kaartje te kopen op het station dat je voor een week onbepaald toegang geeft tot alle treinen, metro's, bussen en veerboten van de stad en omgeving, tot in de Huntervalley (wijnhuis Lindemans) en de Blue Mounains (Three Sisters) toe voor

slechts AUD 58,- per persoon (EUR 40,-)



Als extra bonus kwam die week ook de "Amsterdam" het vlaggeschip van de Holland-America lijn aanmeren aan de kade tegenover het operahouse. Onvergetelijke momenten!

Die week stond het straatbeeld van Sydney in het teken van het festival en de parlementsverkiezingen in NSW. De spandoeken van het festival en de borden van de Groenen hingen gebroederlijk naast elkaar.

Ook in de stad waren diverse muziek evenementen op diverse plaatsen. Op het Martins place werd een Youtube muziek evenement opgenomen door cameramensen. Ze liepen door het publiek op hun eigen manier, de muziek als "toeschouwer" vast te leggen. Haarlokken, schoenen, benen en schouders van het publiek werden in het beeld mee getoond. De andere cameraman nam beelden van zittende, etende of pratende mensengroepjes met op de achtergrond het muziekensemble op de straattribune. Het geheel was een lust om te zien, terwijl de muziek uiteraard de sfeer bepaalde.

Later die week, op de Circular Quay, voor het oude Customs house, dat nu de stadsbibliotheek van Sydney is, stond een blaaskapel in een kring van publiek. Dit keer maar één cameraman, die rondom de muzikanten liep op te nemen, met het publiek en het straatbeeld op de achtergrond. Helaas heb ik die beelden

niet terug kunnen vinden op Youtube, maar het schijnt dat ze later zullen worden gepubliceerd.

De voorstelling van het Percussion Ensemble Concert op 15 maart in de studio was een samenstelling van diverse stukken voor een variatie van instrumenten door verschillende componisten. Vooral interessant vond ik een "tikconcert op houten blokjes" van Steve Reich en uitgevoerd door Michelle Wu, Feargus Brennan, George Nickson, Joel Biedrzycki en Brent Miller, dat mij de fantasiebeelden opriep hoe je een automonteur zonder woorden uit kon leggen, wat voor ongebruikelijke geluiden je in je kapotte motor hoorde bij het stationair draaien of bij het gas geven in diverse versnellingen.



De grand Finale onder leiding van dirigent Michael Tilson Thomas hoef ik niet te beschrijven, want je kunt het zelf zien op Youtube: <http://www.youtube.com/LnKJpYGCLsg>

Het concert duurt 2 uur en 40 minuten. Dus neem daar de tijd voor!

Een van de solisten was bassist Kees Boersma, een Nederlander, die studeerde aan het Sweelink Conservatorium in Amsterdam en na een verdere studie aan het Victorian College of Arts, vooral actief is in Australië bij het Sydney symphony orkest en les geeft aan het Sydney Conservatorium.

En als je nu toch op Youtube zit, bekijk dan ook ander werk van Kseniya Simonova (Ukraine) <http://www.youtube.com/518XP8prwZo>

*Hans Verasdonck*

Toen ik me voor de eerste keer als “gastarbeider” in Finland vestigde leerde ik Erkki Jokisalo kennen. Hij is nu gepensioneerd en doet hij soms mee in TV-reclamespots. Één daarvan als de oude man met zijn echte witte baard en brede glimlach voor Valio Yoghurt.

Hij was mijn leraar paddestoelen en wist van alle paddestoelen zelfs ook de latijnse naam en zoals iedere Fin kreeg hij die kennis op school. Erkki heeft mij enthousiast gemaakt over de wonderen van het paddestoelenrijk. Al spoedig liep ik met pen en papier, mand, mesje en een gids vol getekende paddestoelen door de bossen te zwerven om zo veel mogelijk paddestoelen te leren kennen. Ik schreef de datum en vindplaats op van diverse paddestoelen uit het boekje. Naast de observatie van de fysieke kenmerken, is het ook belangrijk de omgeving te zien, bij welke boomsoort de paddestoel staat. Ook geur en smaak (op het puntje van je tong proeven en wel uitspugen!) zijn belangrijke onderdelen van het herkennen van een paddestoelensoort.

Later, eenmaal goed geschoold, ging ik met mijn dochter of zoon op mijn schouders zittend door de Finse bossen. Ze kregen de belangrijke taak om te waarschuwen als ze een paddestoel zagen. Ze begonnen schreeuwend met de benen te spartelen als er weer een in zicht was. Enige jaren later, toen ze te zwaar werden, bleven ze bij moeder en tante bessen plukken en dwaalde ik weer alleen door de Finse wouden.

In de bossen van Berg en Dal bij Nijmegen vond ik ooit eens een flinke grote hoeveelheid parasolzwammen. De afgeborstelde (!) hoed kun je met een beetje peper en zout in zijn geheel in wat boter bakken tot een zeer smakelijk maaltje. De overvloedige verse exemplaren nam ik mee naar de kantine van de Nijmeegse vestiging van mijn Finse werkgever.

Ik stelde ze op een bord tentoon met een groot vel papier waarop tekst en uitleg over de Parasolzwam. Ik dacht zo bij te dragen aan een culturele uitwisseling. Helaas, de personeelschef gebod mij onmiddellijk deze dodelijk giftige planten uit de kantine te verwijderen.

Maar er zijn ook andere landen waar de paddestoel nog steeds niet wordt gewaardeerd.

Enkele jaren geleden liep ik met Liisa door de bossen in het noorden van Australië bij Darwin. Begin april is de Australische subtropische regenperiode voorbij, maar van overstromingen en watervallen kun je nog genieten. Tot onze verbazing was er tussen het bosgroen een grote gele massa van ontelbare cantharellen. Ik kon mijn ogen niet geloven, zoveel had ik nog nooit bij elkaar gezien. Eerst maakte ik er foto's van, maar al gauw kreeg ik andere gedachten. Ik vouwde mijn T-shirt op buikhoogte tot een buideltje, gelijk een kangoeroe en vulde dat met mooie kleine en middelgrote exemplaren. Bij de lodge aangekomen vroeg ik of de hospita mij voor die avond van die paddestoelen iets lekkers wilden klaarmaken. Ze stond aanvankelijk even vreemd te kijken, maar nam uiteindelijk de paddestoelen wel aan, nadat ik haar op het internet had laten zien, dat de cantharel de koningin was van de bossen.

Ruim een uur later waren wij op weg naar het restaurant, toen de eigenaar, op een tractor ons tegemoet kwam rijden en met serieuze officiële stem aankondigde dat hij met “niet commerciële champignons” het risico liep zijn keuken en zijn gasten mogelijk te vergiften en gaf mij de paddestoelen terug, die ik dan uiteindelijk aan de vrij rondlopende pauwen heb gevoerd.

Paddestoelen zijn goede vleesvervangers, bevatten geen vet, wel eiwitten en mineralen.

100 gram verse paddestoelen bevatten veel vocht en slechts 65 kJ energie. Gemiddeld 2,5 gram eiwit, 1 gram koolhydraten, wat B1 en B2 vitamines en heel veel diverse mineralen kalium, calcium, ijzer, enz.

De echte paddestoelentijd is in het voorjaar, zomer en herfst, natuurlijk na wat flinke regenbuien. Paddestoelen zijn eigenlijk de vruchtlichamen van in de grond voorkomende schimmels, die leven van organische stoffen van bomen en planten. Vandaar dat het bos de bekende omgeving is voor paddestoelen. Maar paddestoelen vind je ook in grasvelden, waar je ze ook in zogenaamde heksenkringen kunt waarnemen. Opvallend is ook, dat het gras daar weelderiger groeit, door het ammoniumzout dat de schimmel vrijmaakt.

De Finse lekkernij is de voorjaarskluijfjeszwam (korvasieni) Ze zijn vers dodelijk giftig en zijn zo vers te koop op de markt. De vraag naar deze paddestoel is zo groot dat die tegenwoordig ook uit Estland wordt geïmporteerd!

Jonge inktzwammen zijn eetbaar, maar bevatten coprine. Hierdoor mag je een paar dagen voor en na het eten van deze paddestoel geen druppel alcohol drinken. Vroeger maakte men er inkt van door ze op een plaat te laten verwateren, het nat af te gieten en met wat

gom en olie te mengen. Paddestoelen werden vanouds verzameld voor hun kleurstof!

Als je eens meer aandacht aan paddestoelen in de natuur wilt besteden, dan zou ik de volgende adviezen willen meegeven.

- Een droge periode is geen paddestoelentijd.
- Ken je omgeving. Bijvoorbeeld een naaldbos op zandgrond heeft minder paddestoelen dan een loofbos op kleigrond. Herken de boom en weet welke paddestoelen je kunt verwachten.
- Neem een paddestoelengids mee, pen en papier, een loepje (10 x) en natuurlijk een foto-toestel.
- Als je wat paddestoelen wilt verzamelen, neem dan een mandje mee (geen plastic zak!) en pluk de volledige paddestoel (hoed, steel en voet).
- Bepaal eerst de paddestoelsoort, bijvoorbeeld boleet, stekelzwam, russula, etc. voordat je het in de gids opzoekt.

Komende zomer wordt op zondag 28 en maandag 29 Augustus een uitgebreide paddestoelententoonstelling georganiseerd door de Finse paddestoelenvereniging in de botanische kassen aan de Kaisaniemenranta / Unioninkatu 44 in Helsinki. De toegang tot de paddestoelententoonstelling is dan gratis.

*Hans Verasdonck*



## Een greep uit de actualiteiten van de eerste maanden van 2011

Afghanistan, Kunduz, Taliban, al-Qaida, Tunesië, Tunis, Jasmijnrevolutie, Egypte, Cairo, Tahrirplein, Libië, Tripoli, Misrata, Sirte, Al Jazeera, Tromp, Helikopter, Paul, No-fly zone, rebellen, Kaddafi/Kadhafi/Gadafi, Mubarak, Jemen, Oman, Qatar, Syrië, Japan, Aardbeving, Tsunami, Fukushima, Tsjernobyl 25, Alphen a/d Rijn, Wilders, Statenverkiezingen, Perussomalaiset, Kate&William, Barcelona, Mourinho, Hofnarretje, RoPS, iPhone, iPad2, Prius, JSF, 95E10, app., Sanoma, Schengen, Piraten, Berlusconi, Lampedusa, Moerdijk, Kroon, Willemsorde, borstharen, Abbotabad, Osama, Obama, cyberaanvallen, WikiLeaks, Saab, droogte, veenbranden, duinbranden, Euro, Griekenland, Portugal, Ierland, 'Zero points', Suomi: Wereldkampioen IJshockey.

Deze opsomming is dus nog maar een greep uit een enorm aanbod. En dan te bedenken dat het jaar op moment van schrijven nog lang niet op de helft was.

## Het gras bij de burenen.....

"Is altijd groener."

Ik ben tegenwoordig geneigd te zeggen: "Is net zo groen als thuis".

Vanwaar die neiging? Wel, de stelling, of het gezegde, is gebaseerd op een soort jaloezie, dan wel verlangen, dat het ergens anders beter zou zijn. Het referentiekader "de burenen" is dan het dichtstbijzijnde 'ergens anders' natuurlijk. Vaak heb ik me tegen die gedachte verzet door te bedenken dat de burenen dat ook van mijn gras zouden kunnen zeggen, daar ik hún buur ben! Nu moeten we het maar niet over de daadwerkelijke tuin hebben, want daarvoor zijn mijn vingers niet groen genoeg en ben ik daarnaast, als huurder, afhankelijk van de inspanningen

van de huurbaas. Nee, dit keer staat wat mij betreft de werkomgeving model om het gezegde te duiden. Want die situatie is inmiddels danig uit de hand aan het lopen. Het aan de zijlijn van het arbeidsprocesveld staan is op het moment van schrijven de 67e week ingegaan en dat is veel te lang voor iemand die nog boordevol energie, creativiteit, wilskracht en werklust zit. Bovendien: Er moet gegraasd worden, want dat gewei moet immers weer groeien? Dus moet er verder dan het eigen dooie grasveld gekeken worden. Ook weer niet té ver weg, want 12 jaar geleden was het na bijna 10 jaren van wikken en wegen immers een zeer bewuste keuze geweest om te kiezen voor dat ene bepaalde stukkie gras in Oost-Lapland! En gróén dat het daar bij tijd en wijlen was!

Bijna net zo groen als ik zelf was (maar dat dan weer binnen de betekenis van een ander gezegde). Want je mag dan vaak op een bepaald stuk grasland vertoefd hebben, er continue wonen, werken, dus léven, en dat gedurende meerdere jaren achtereen bij temperaturen tussen -40C en +40C, kijk, dát is natuurlijk andere koek, eh, gras! Op enig moment raak je zó ingeburgerd, dat je je niet meer voor kunt stellen dat het anders zou kunnen zijn. En tóch overkomt het je dan. Je ziet het gras verkleuren en dat is bijzonder hoor, zeker als je bedenkt dat dat gras gedurende 7-8 maanden bedekt is met een wonderschone witte deken. Maar de kleur komt na het wegsmelten van die witte bedekking plots niet meer terug ..... en als je dan bij de burenen gaat kijken, blijkt het daar wél groen te kleuren! Je kunt het nauwelijks geloven, want voorheen kwamen de burenen altijd bij jóú kijken hoe groen jóúw gras wel was!

Bij sommige dichtbije burenen is het gras inderdaad nog net zo groen als voorheen, misschien zelfs groener ( ). Een nieuw seizoen van

7-8 maanden witheid ging voorbij en wederom bleek de groene kleur te ontbreken. Dus dan toch maar eens bij de burens 'iets verderop' gekeken. Nu is 'iets verderop' hier al gauw 70, 100, 125 of 150 km en daar ziet het er opvallend groen uit, als je er oog voor hebt tenminste.

Een beetje 'kunstmest' hier en daar zou echter wonderen kunnen doen! Dus het (12 jaar geleden niet voor mogelijk gehouden) besluit genomen om maar eens een gooi te doen naar

een groen(er) tuintje en dat nog wel bij de burens 'iets verderop'! Helaas is de deadline van dit artikel echter een sta in de weg om enig resultaat te melden. Dat bewaren we dus maar voor de volgende uitgave van het Noorderlicht. Zo blijft de redactie in ieder geval van kopij verzekerd. Hopelijk wordt er in de tussentijd niet al te rigoreus gemaaid. Want heus, het gras bij de burens is soms net zo groen als thuis!

*B.Art*

Moeilijkheidsgraad 1 2 3 4 5									
9					4	6	2	5	
8					5	7	3	9	
		1	6						
3	8			9	1				
	2			5		4		8	
	7			3		1		6	
5	9			4	6				
		3	9						

# K KONINGINNE DAG 2011



## Kopij inleveren voor 5 augustus 2011

Artikelen, tekeningen en foto's dienen verzonden te worden naar de redactie. Teksten met zo min mogelijk lay-out aanleveren. Plaatjes in jpg- of pdf-formaat in een zo hoog mogelijke resolutie. Tabellen en foto's graag apart inleveren (**niet in pdf of een grafisch formaat, foto's niet geïntegreerd in het textdocument**)! Alle Sun Open Office en Microsoft Office documenten worden geaccepteerd. Zend het geheel per email naar [noorderlicht@nederlandsevereniging.fi](mailto:noorderlicht@nederlandsevereniging.fi).

## Verhuisd?

Geef tijdig uw adres door aan het secretariaat. Als u email hebt en u wilt dat we u via dat medium berichten sturen, dan vernemen we dat graag!! Nieuwsbrieven met het laatste nieuws kunnen zo onmiddellijk worden bezorgd. Noorderlicht doet haar best, maar helaas is de agenda niet altijd up-to-date! Geef daarom uw emailadres aan ons door. We houden u op de hoogte. Geef het ook door als u bepaalde emails niet wenst te ontvangen.

## Website

Maak gebruik van onze RSS-link om de op de hoogte blijven van de nieuwste ontwikkelingen!! Maak ook gebruik van onze podcast en speel multi-media bestanden af die door de internetredactie en onze leden gemaakt zijn! Alle actuele informatie vindt u daar! Wist u dat we een forum voor de leden op het internet hebben? Leden jong en oud kunnen daar in het Nederlands van gedachten wisselen over van alles wat een mens maar bezig houdt. Veel verenigingsactiviteiten worden op dit forum geboren! U kunt zich aanmelden op <http://forum.nederlandsevereniging.fi>. De Forum beheerders geven u vervolgens toegang.

## Eens per maand

### TURKU

Steakhouse & Bar Ribs (Porthaninpuisto)

### OULU

In Oulu worden soms Kolonisten van Catan-avonden bij mensen thuis gehouden, stuur Sandra een mailtje voor plaats en tijd.

### JYVÄSKYLÄ

In Jyväskylä hebben we een nieuwe contactpersoon gevonden die graag een maandelijkse borrelavond wil organiseren. Neem contact op!

### HELSINKI

Elke tweede vrijdag van de maand is er een borrel.

- Pullman Bar (in het centraal station, 2e etage)
- Contactpersoon: Siert Wieringa
- Tel. 040 - 351 3480



## Contactpersonen

Regio	Contactpersoon	Email	Tel
FORSSA	Jos Helmich	<a href="mailto:forssa@nederlandsevereniging.fi">forssa@nederlandsevereniging.fi</a>	044 - 331 7766
HELSINKI	Siert Wieringa	<a href="mailto:helsinki@nederlandsevereniging.fi">helsinki@nederlandsevereniging.fi</a>	040 - 351 3480
JOENSUU	Contactpersoon Joensuu	<a href="mailto:joensuu@nederlandsevereniging.fi">joensuu@nederlandsevereniging.fi</a>	
JYVÄSKYLÄ	Joanneke Reudler Talsma	<a href="mailto:jyvaskyla@nederlandsevereniging.fi">jyvaskyla@nederlandsevereniging.fi</a>	044 - 946 1655
LAPLAND	Bart Braafhart	<a href="mailto:lapland@nederlandsevereniging.fi">lapland@nederlandsevereniging.fi</a>	
LAPPEENRANTA	Nellie Visscher-Jäkkö	<a href="mailto:lappeenranta@nederlandsevereniging.fi">lappeenranta@nederlandsevereniging.fi</a>	05 - 424 081
LÄNSI-UUSIMAA	Henriette Rantalaiho	<a href="mailto:lansiusimaa@nederlandsevereniging.fi">lansiusimaa@nederlandsevereniging.fi</a>	050 - 582 8116
MIKKELI	Marja de Jong	<a href="mailto:mikkeli@nederlandsevereniging.fi">mikkeli@nederlandsevereniging.fi</a>	
OULU	Contactpersoon Oulu	<a href="mailto:oulu@nederlandsevereniging.fi">oulu@nederlandsevereniging.fi</a>	
SALO	Contactpersoon Salo	<a href="mailto:salo@nederlandsevereniging.fi">salo@nederlandsevereniging.fi</a>	
TAMPERE	Johan Scholliers	<a href="mailto:tampere@nederlandsevereniging.fi">tampere@nederlandsevereniging.fi</a>	050 - 599 4359
TURKU	Contactpersoon Turku	<a href="mailto:turku@nederlandsevereniging.fi">turku@nederlandsevereniging.fi</a>	
VAASA	Peter Zaagsma	<a href="mailto:vaasa@nederlandsevereniging.fi">vaasa@nederlandsevereniging.fi</a>	040 - 838 6408
YLIVIESKA	Maaike Beenen	<a href="mailto:ylivieska@nederlandsevereniging.fi">ylivieska@nederlandsevereniging.fi</a>	050 - 599 3116

Regiocoördinator is Johan Plomp: [regionaal@nederlandsevereniging.fi](mailto:regionaal@nederlandsevereniging.fi)

Lähetäjä/Afzender/Sender

Secretariaat Nederlandse Vereniging in Finland  
p/a Onno de Bruijn  
Oulun Seudun Ammattikorkeakoulu  
Albertinkuja 22 (3. krs)  
FI-90101 Oulu  
Finland



ADVERTENTIE

**A**  
a a v e

Grafisch ontwerp, fotografie  
–trouwreportages, portretfotografie,  
commercieel en industrieel– en  
fotoafdrukken op papier of canvas of  
met op maat gemaakte passepartout.

Meer informatie:  
[www.arnoengerink.com](http://www.arnoengerink.com)  
[www.stockphotography.nu](http://www.stockphotography.nu)  
[www.aave.info](http://www.aave.info)  
of bel +358 40 577 3455